Lietas Nr. C39043916
Lietas arhīva Nr. C-0439-16/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā, 2016.gada 19.februārī

Valmieras rajona tiesas tiesnese I.Liepa rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 7.janvārī prasītāja cēlusi prasību tiesā, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna uzturam atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem, kas šobrīd sastāda EUR 92,50.

Prasītāja norādījusi, ka šobrīd algotu darbu nestrādā un bērns dzīvo kopā ar prasītāju, ģimenei piešķirts maznodrošinātas ģimenes statuss.

Prasība pamatota uz Civillikuma 177., 179.pantu.

Prasītāja arī norādījusi, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2016.gada 12.janvārī atbildētājam nosūtīts prasības pieteikums, nosakot 30 dienu termiņu no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas rakstveida paskaidrojuma sniegšanai. Atbildētājs sniedzis paskaidrojumu, kurā norādījis, ka prasību atzīst pilnā apmērā, kā arī lūdzis atbrīvot viņu no tiesas maksājumiem, jo ir maznodrošināts.

Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis paziņojums pusēm nosūtīts 2016.gada 9.februārī.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22}panta pirmo daļu, pusēm izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kā arī izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesei. Noraidījums nav pieteikts.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot rakstveida pierādījumus, atzīst, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

Ar lietā iesniegto dzimšanas apliecības fotokopiju apstiprinās, ka /datums/dzimis /pers. C/, personas kods /personas kods/, vecāki /pers. B/ un /pers. A/, pēc laulībām /uzvārds/ (lietas 11., 12.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 177.pantu vecākiem ir ne tikai tiesības, bet arī pienākums rūpēties par bērnu, jo līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā. Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Civillikuma 179.pantā noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Savukārt minētā panta piektajā daļā ir noteikts, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Nosakot uzturlīdzekļu apmēru, tiesa ņem vērā vecāku mantisko stāvokli un bērna vajadzības, kā arī Ministru kabineta Noteikumus par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam Nr.37. Tie paredz minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam vecumā no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecumam – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas šobrīd sastāda attiecīgi EUR 92,50 un EUR 111,00, ievērojot to, ka ar 2016.gada 1.janvāri minimālā alga valstī noteikta EUR 370,00 apmērā.

Kā izriet no prasībā norādītā un ko nav apstrīdējis arī atbildētājs, nepilngadīgais bērns dzīvo kopā ar prasītāju un līdz ar to nav šaubu, ka tieši prasītāja arī īsteno bērna aprūpi un uzraudzību.

Puses nav iesniegušas pierādījumus par saviem ienākumiem, līdz ar to tiesai nav iespējams izvērtēt pušu mantisko stāvokli un viņu materiālās bērna uzturēšanas iespējas.

Ievērojot to, ka likums nosaka atbildētāja- kā tēva, pienākumu rūpēties par savu bērnu un prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus tikai valsts noteiktā minimuma apmērā, kā arī ņemot vērā, ka atbildētājs prasību atzina pilnībā, tamdēļ tiesa uzskata, ka neatkarīgi no atbildētāja spējām uzturēt bērnu un viņa mantas stāvokļa, uzturlīdzekļi piedzenami prasītājas norādītajā apmērā, ievērojot Ministru kabineta Noteikumu par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam Nr.37 nosacījumus.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama ar 2016.gada 7.janvāri t.i. ar prasības pieteikuma iesniegšanas dienu tiesā.

Ņemot vērā bērna intereses un atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajam, spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Vadoties no Civilprocesa likuma 203.panta ceturtās daļas nosacījumiem, ja pēc sprieduma spēkā stāšanās mainīsies apstākļi, kas ietekmēs maksājuma apmēru, puses var attiecīgi prasīt piespriesto uzturlīdzekļu palielināšanu vai samazināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots (Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkts), piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Atbilstoši minētā likuma 34., 35.un 42.panta nosacījumiem no atbildētāja par labu valstij būtu nosakāma valsts nodeva EUR 166,50 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas paziņojumu un prasības pieteikuma piegādi EUR 3,19.

Ievērojot atbildētāja lūgumu par viņa atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas, kā arī ņemot vērā, ka ģimenei, kuras sastāvā ir atbildētājs, piešķirts

maznodrošinātas ģimenes statuss, tiesa uzskata, ka atbildētājs atbrīvojams no tiesas izdevumu samaksas par labu valstij.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34., 35., 42., 193., 250.^{25}.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas šobrīd sastāda EUR 92,50 (deviņdesmit divi *euro* 50 centi) mēnesī ik mēnesī, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas šobrīd sastāda EUR 111,00 (viens simts vienpadsmit *euro*) mēnesī ik mēnesi sākot no 2016.gada 7.janvāra līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Atbrīvot /pers. B/no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties. Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Valmieras rajona tiesā.

Tiesnese I. Liepa